

LES CRÍTQUES

DRAMA

STEVIE (MARTA ANGELAT) I MARTIN (JOSEP MARIA POU), MATRIMONI EN CRISI

Un espectacle formidable

La cabra o qui és Sylvia?

Teatre Romea
1 DE DESEMBRE

AUTOR: Edward Albee. DIRECCIÓ: Josep Maria Pou. ACTORS: Marta Angelat, Blai Llopis, Josep Maria Pou i Pau Roca

GONZALO PÉREZ DE OLAGUER
gperez@elperiodico.com

Josep Maria Pou aprova amb nota molt alta la seva intervenció en l'estrena a Espanya de *La cabra o qui és Sylvia?*, com a traductor, director i intèrpret principal. La funció del Romea és una gran nit teatral en què Edward Al-

bee (Washington, 1928) demostra una capacitat de provocació, una endimoniada mestria a l'hora de manejar els diàlegs i els personatges i una frescor que sorprenen a la seva edat. En el si d'una acomodada i feliç família burgesa, amb tocs progressistes, el mateix dia que ell compleix 50 anys, cau la pertorbadora i absurda notícia: el marit i pare s'ha enamorat sincerament d'una cabra, amb qui manté relacions sexuals. Tots els esquemes socials i morals sobre els quals s'assenta el matrimoni salten pels aires, i l'escenari es converteix en el quadrilàter d'un combat dialèctic ferotge.

Albee ja va donar mostres de fins on podia arribar a l'hora de radiografiar profundes crisis matrimonials (*¿Qui té por de la Virginia Wolf?*), però aquí ho fa a partir d'un element diguem-ne nou: la fidelitat del marit a la seva dona i el seu

entorn es trenquen davant l'amor sorgit en plena muntanya entre aquell i Sylvia (la cabra). L'autor atrapa des del primer moment l'espectador, al qual fa circular per la comèdia, la tragicomèdia i la tragèdia implacable. Els aspectes frívols que sorgeixen d'una relació sentimental tan insolita provoquen les riallades del públic, al qual de cop se li congela el riure. Una estranya tendresa dona pas a una forta emoció i de sobte l'anècdota passa a ocupar un segon terme. La representació es converteix aleshores en la denúncia d'una doble moral social i en una reflexió sobre els límits de la tolerància i la incomprensió. L'última escena, d'una patètica i descomunal soledat, serà difícil d'oblidar.

L'última escena, de patètica i descomunal soledat, serà difícil d'oblidar

A partir de l'estupefacció que produeix en la dona la notícia i el contrast que significa la convicció del marit de la sinceritat dels seus nous sentiments, l'escenari recull les arestes d'una dialèctica feta de crits i violències, tendreses i histerismes, laments i súpliques. Tot és intens. I ho és la formidable interpretació de Pou i Marta Angelat; ell, generós de matisos a l'hora d'anar de l'esquinçament del seu turmentat personatge a la contenció del mateix protagonista. I impecable com a director. Albee obliga Angelat a uns registres molt contrastats i l'actriu està convincent i brillant. Igual que ho està Pau Roca (el fill) i un molt entonat Blai Llopis (l'amic). Una grandíssima funció de teatre.

VODEVIL

Embolica que fa fort

Mentiders

Teatre Borràs
24 DE NOVENBRE

AUTOR: Anthony Neilson. DIRECCIÓ: Abel Folk. ACTORS: Francesc Albiol, Santi Ibáñez, Enric Majó, Mercè Comes, Anna Azcona...

NÚRIA SÀBAT
nsabat@elperiodico.com

L'èxit de *Pel davant i pel darrera* ha fet que gran part de l'equip —aquesta vegada capitanjat per Abel Folk, que debuta airoosament com a director— s'animés a estrenar *Mentiders*, malintencionada comèdia de Nadal del jove dramaturg escocès Anthony Neilson

que, d'entrada, té a favor seu un tema que s'adiu amb les festes i un repartiment temptador capaç d'atraure les festives excursions teatrals en grup pròpies d'aquests dies.

Sense desbordar brillantor ni enginy excessiu, el text resulta simpàtic, àgil i entretingut, sobretot gràcies als jocs de paraules que indueixen a constants errors i malentesos. Folk potencia l'emollic imprimit al muntatge un ritme trepidant d'entrades i sortides incessants que no concedeixen ni un descans a la platea ni, evidentment, als actors, que desborden energia. Tots ells han entret perfectament en el joc, des dels dos *bobbies-clowns* instigadors de tot el xivarri (ideal tantdem Albiol-Ibáñez) fins a la vella parella receptora de la trista notícia que els han de comunicar, protagonitzada per la infal·lible Comes i un ensin-tènà i sensacional Majó.

COMÈDIA

Humor amb poca gràcia

Amor y... otros pecados

Club Capitol (Sala 1)
2 DE DESEMBRE

AUTOR: Diversos. DIRECCIÓ: Javier Veiga. ACTORS: Ana Rayo i Javier Veiga

G. P. O.
gperez@elperiodico.com

El tema de les relacions de parella dona molt de si. I a vegades, com és el cas que ens ocupa, al voltant seu es dibuixen espectacles per oblidar. *Amor y... otros pecados* és un producte que està format per històries de parelles, totes interpretades pels actors Ana Rayo i

Javier Veiga. A partir d'una situació actual de crisi matrimonial, s'intercalen cinc històries protagonitzades per cinc parelles de la història: Samsó i Dalila; Jesús i Magdalena; Cleopatra i Juli Cèsar; Napoleó i Josefina; i també Franco i La Passionària.

Històries i diàlegs, en definitiva, d'una gran vulgaritat. A l'escenari hi ha un pianista, una pantalla en què es projecten imatges i vídeos, i els dos actors. Cada història narrada té el seu propi autor, i entre ells hi ha Alexis Valdés. Fa l'efecte que hagin escrit els textos per encàrrec, sense posar-hi un entusiasme excessiu. El resultat final és una obra molt pobra. Alguna bona imitació de Veiga i també alguna escena ben resolta per l'actriu Ana Rayo ajuden a fer que *Amor y... otros pecados* arribi fins al final. Força poca cosa, sens dubte.